

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 24 stycznia 2018 r. – Komisja Europejska / Republika Włoska**(Sprawa C-433/15) ⁽¹⁾****[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Mleko i przetwory mleczne — Dodatkowa opłata wyrównawcza od mleka — Lata gospodarcze od 1995/1996 do 2008/2009 — Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 — Artykuły 79, 80 i 83 — Rozporządzenie (WE) nr 595/2004 — Artykuły 15 i 17 — Naruszenie — Brak faktycznego uiszczenia opłaty w wyznaczonym terminie — Brak odzyskania opłaty wyrównawczej w razie jej nieuiszczenia]**

(2018/C 104/02)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Rossi, D. Nardi i J. Guillem Carrau, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, wspierany przez P. Gentilego i S. Fiorentina, avvocati dello Stato)

Sentencja

1) Poprzez brak zapewnienia, by dodatkowa opłata wyrównawcza należna w związku z uzyskaną we Włoszech produkcją przekraczająca kwotę krajową poczynszy od pierwszego roku faktycznego nałożenia dodatkowej opłaty wyrównawczej we Włoszech (1995/1996) aż do ostatniego roku gospodarczego, w którym stwierdzono we Włoszech produkcję pozakwotową (2008/2009),

— została faktycznie pobrana od producentów, którzy przyczynili się do powstania nadwyżki produkcji, oraz

— została zapłacona w odpowiednim terminie, po wcześniejszym powiadomieniu tych producentów o kwocie należnej od nabywcy lub producenta w przypadku bezpośredniej sprzedaży, lub

— w razie nieuiszczenia jej w przewidzianym terminie została ustalona i ewentualnie wyegzekwowana od tychże nabywców lub producentów,

Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 1 i 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3950/92 z dnia 28 grudnia 1992 r. ustanawiającego dodatkową opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych, art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1788/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych, art. 79, 80 i 83 rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku”), a także, w zakresie przepisów wykonawczych Komisji, art. 7 rozporządzenia (EWG) nr 536/93 z dnia 9 marca 1993 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania dodatkowej opłaty wyrównawczej w sektorze mleka i przetworów mlecznych, art. 11 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1392/2001 z dnia 9 lipca 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia nr 3950/92 i wreszcie art. 15 i 17 rozporządzenia Komisji (WE) nr 595/2004 z dnia 30 marca 2004 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia nr 1788/2003, w brzmieniu zmienionym przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 1468/2006 z dnia 4 października 2006 r.

2) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 354 z 26.10.2015.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 23 stycznia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – F. Hoffmann-La Roche Ltd i in. / Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Sprawa C-179/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Konkurencja — Artykuł 101 TFUE — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Produkty lecznicze — Dyrektywa 2001/83/WE — Rozporządzenie (WE) nr 726/2004 — Informacje dotyczące ryzyka związanego ze stosowaniem produktu leczniczego w leczeniu nieobjętym jego pozwoleniem na dopuszczenie do obrotu (off-label) — Określenie rynku właściwego — Ograniczenie akcesoryjne — Ograniczenie konkurencji ze względu na cel — Wyłączenie]

(2018/C 104/03)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: F. Hoffmann-La Roche Ltd, Roche SpA, Novartis AG, Novartis Farma SpA

Strona pozwana: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Przy udziale: Associazione Italiana delle Unità Dedicate Autonome Private di Day Surgery e dei Centri di Chirurgia Ambulatoriale (Aiudapds), Società Oftalmologica Italiana (SOI) – Associazione Medici Oculisti Italiani (AMOI), Regione Emilia-Romagna, Altroconsumo, Regione Lombardia, Coordinamento delle associazioni per la tutela dell'ambiente e dei diritti degli utenti e consumatori (Codacons), Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

Sentencja

- 1) Artykuł 101 TFUE należy interpretować w ten sposób, że do celów stosowania tego postanowienia krajowy organ konkurencji może włączyć do rynku właściwego, obok produktów leczniczych dopuszczonych w leczeniu danych chorób, inny produkt leczniczy, którego pozwolenie na dopuszczenie do obrotu nie obejmuje tego leczenia, lecz który jest stosowany w tym celu i wykazuje tym samym konkretny stosunek zamienności z tym pierwszym produktem. Dla ustalenia, czy taki stosunek zamienności występuje, organ ten powinien – o ile badanie zgodności danego produktu z przepisami mającymi zastosowanie do jego wytwarzania lub obrotu zostało przeprowadzone przez właściwe w tym względzie organy lub sądy – uwzględnić wynik tego badania, oszacowując jego ewentualne oddziaływanie na strukturę popytu i podaży.
- 2) Artykuł 101 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że porozumienie zawarte między dwiema stronami umowy licencyjnej dotyczące korzystania z produktu leczniczego, zmierzające, w celu osłabienia presji konkurencyjnej na stosowanie tego produktu leczniczego w leczeniu danych chorób, do ograniczenia zachowań osób trzecich polegających na zachęcaniu do stosowania innego produktu leczniczego w leczeniu tych samych chorób, nie jest wyłączone z zastosowania tego postanowienia z tego powodu, że owo porozumienie ma charakter akcesoryjny wobec tej umowy.
- 3) Artykuł 101 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że ograniczeniem konkurencji „ze względu na cel” w rozumieniu tego przepisu jest zawarte między dwoma przedsiębiorstwami wprowadzającymi do obrotu dwa konkurencyjne produkty lecznicze porozumienie o rozpowszechnianiu, w kontekście charakteryzującym się brakiem pewności naukowej, wśród Europejskiej Agencji Leków, pracowników służby zdrowia i opinii publicznej wprowadzających w błąd informacji co do niepożądanych działań przy stosowaniu jednego z produktów leczniczych w leczeniu chorób nieobjętych jego pozwoleniem na dopuszczenie do obrotu, aby zmniejszyć presję konkurencyjną wynikającą z tego stosowania na stosowanie drugiego produktu leczniczego.